

137

137

546

545-96

Асен промени пътя си, ~~заобиколи западната напречна стена на Царевей~~, отпрати се по посока на Главната порта при Сечена скала. От всякъде почнаха да се трупат тълпи, които следваха подир него. Чуваха се възклицания; ~~живилени~~

- Да ти е вечно името!
- Жив да си ни!
- Господ ~~на~~ ти варди челядта!

От време на време Асен размахваше весело ръка за поздрав, отвърщаше с усмивка на благословиите. Възбренето на Прияз го разведряваше. Предаността на хората сгряваше сърцето му. Когато желязната решетка на Главната порта се спусна зад гърба им, царят беше вече възвърнал спокойствието си. Затворено сред могъщите нааъбени стени, високото небе бавно ~~из~~ избледняваше, изпъстрено с дребни светливи облачета. Вечерницата засия едра, сребърна. Едва забележимо се очертя прозирният рог на ~~месеца~~ ^{спуснаха} полумесеца. Отпуснатите загари се ~~хвърлиха~~ с радостен лай към господаря си, лизнаха с огнена преданост ръцете му, хвърлиха се отгоре му с неудържима буйност.

Протосевастът завърши веселия си разказ, който бе започнал още при "Свети 40 мъченици", в който се разправяше за вицекомес Петър Болеславич, наричан още виконт Пиетро ди Болислава, според това кой взима предимство в управата на Дубровник, дали някой ~~ръбин~~ или ~~фрех~~ латинец. В историйката се преплиташе и името на прочутата красавица Анна Дукаина, сестра на царица Ирина, ~~ж~~ дъщеря на кир Тодор Комнин, която най-сетне се отказала от веселите си приключения в Дубровник и успокоила немирния си дух в тишината на един епиротски манастир, следвайки примера на нещастния си съпруг Радослав, който също бе подирил утеха от земните неслоди в манастиря Студеница, под името монах Иоан.

Асен покани веселия велможа да сподели трапезата му.

- Тази вече ^е имаме нещо което много обичам: ~~фрушка~~ чорба! Застроена с бяло вино, жълтъци и мед...
- Фрушка чорба! Каква облазън.